

РЕШЕНИЕ

№ 11194

гр. София, 22.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5694** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава десета от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба с вх. №19754/03.06.2024г., подадена от Д. В. като член на Управителния съвет и представляващ СДРУЖЕНИЕ „ГРАЖДАНСКА ИНИЦИАТИВА ЗА ОБЩЕСТВЕН И РЕЛСОВ ТРАНСПОРТ“, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №3-666/01.04.2024г. на генералния директор на Държавно предприятие Национална компания „Железопътна инфраструктура“ и във вр. с Определение №1029/10.02.2025г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Седмо отделение по адм. дело №515/2025г.

С оспорвания акт, на основание чл.20, ал.1, т.1 от Закона за железопътния транспорт (ЗЖТ) във вр. с чл.14 от Наредбата за категоризация на железопътните линии в РБългария, включени в железопътната инфраструктура, и закриване на отделни линии или участъци от линии (Наредбата) и съгласуван от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията Доклад с рег. №10-22-370/26.03.2024г., е ЗАКРИТА, смятано от 00⁰⁰ ч. на 02.04.2024г., железопътна линия Захарна фабрика – Стан в участъка от гара Захарна фабрика до [улица]от км. 2+606 до км. 5+364 с дължина 2758 м., заедно с четирите железопътни прелези на км. 3+345, км. 3+500, км. 4+080 и км. 4+800.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания акт, като издаден от некомпетентен орган, в противоречие с основополагащи принципни свръхповелителни правни норми, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в несъответствие с

материалноправните норми и с целта на закона. Моли съда да прогласи за нищожна или евентуално да отмени като незаконосъобразна Заповед №3-666/01.04.2024г. Обосновава наличие на правен интерес с оглед вписаните в акта за регистрация цели и предмет на дейност на сдружението. Не претендира за разноски. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ГЕНЕРАЛЕН ДИРЕКТОР на Държавно предприятие Национална компания „Железопътна инфраструктура“ (Държавното предприятие или НКЖИ), прави възражение за недопустимост на жалбата и евентуално я оспорва като неоснователна. В Становище с вх. №20085/07.06.2024г. релевира доводи, че процесната Заповед не е нито индивидуален, нито общ административен акт и съответно не подлежи на оспорване по реда на АПК. Чрез процесуалния си представител юрк. В. В. поддържа, че актът не страда от пороците, твърдени от жалбоподателя и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я отхвърли.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Железопътният участък, предмет на оспорената заповед, представлява жп линия от III категория по смисъла на чл.7 от Наредбата за категоризацията на железопътните линии и е посочена в акт на Министерски съвет - Приложение № 1 към чл. 1 (т.13) на Постановление на Министерски съвет (ПМС) №324/23.12.2003г.

Със Заповед №1440/18.08.2020г. на генералния директор на НКЖИ е закрыта част от железопътната линия Захарна фабрика – Стан в участъка от [улица]до бившата гара Стан от км. 5+346 до км. 6+520 с дължина 1156 м.

С Решение по т.14.I.1. по Протокол №05-02/01.02.2024г. Управителният съвет (УС) на Държавното предприятие е дал съгласие за стартиране на процедура за закриване и демонтиране на останалата част от жп линия Захарна фабрика – Стан.

С писмо рег. №ЖИ-4882/09.02.2024г. генералният директор на НКЖИ е поискала от министъра на транспорта и съобщенията да съгласува Доклад за закриване и демонтиране на железопътната линия Захарна фабрика – Стан в процесния останал участък от [улица]до гара Захарна фабрика от км. 2+606 до км. 5+364 с дължина 2758 м.

В хода на съгласуването Изпълнителната агенция „Железопътна администрация“ (ИАЖА) е изискала да бъде извършена проверка, вследствие на която е съставен Констативен протокол (КП) №1/2024 от 27.02.2024г. (Писмо рег. №04-05-30/19.02.2024г.).

Въз основа на установените факти с решение по т.1.I по Протокол №09-03/01.03.2024г. на УС на НКЖИ е отменено Решение по т.14.I.1. по Протокол №05-02/01.02.2024г. и по т.1.II е дадено съгласие за стартиране на процедура за съгласуване с министъра на транспорта и съобщенията за закриването и демонтирането на железопътна линия Захарна фабрика – Стан в участъка от гара „Захарна фабрика“ до [улица], от км. 2+606 до км. 5+364 с дължина 2758 м., ведно с четирите железопътни прелези на км. 3+345, км. 3+500, км. 4+080 и км. 4+800. С Решение по т.1.III по Протокол №09-03/01.03.2024г. УС на НКЖИ е възложил на генералния директор да предприеме съответните правни и фактически действия за изпълнение на решението по т.1.II.

В тази връзка, на основание чл.14, ал.1 от Наредбата, генералният директор на Държавното предприятие е представила за съгласуване от министъра на транспорта и съобщенията Доклад за закриване и демонтиране на железопътна линия Захарна фабрика – Стан в участъка от гара

„Захарна фабрика“ до [улица].

С писмо рег. №10-22-370/26.03.2024г., министърът е уведомял генералния директор на НКЖИ, че след изразено положително становище от ИАЖА съгласува закриването на участъка от железопътна линия III категория – Захарна фабрика – Стан в участъка от гара Захарна фабрика до [улица], от км. 2+606 до км. 5+364 с дължина 2758 м., заедно с четирите железопътни прелези на км. 3+345, км. 3+500, км. 4+080 и км. 4+800.

На основание чл.20, ал.1, т.1 ЗЖТ, във вр. с чл.14, ал.1 от Наредбата и съгласуван Доклад от министъра на транспорта и съобщенията с рег. №10-22-370/26.03.2024г., е издадена оспорената Заповед №3-666/01.04.2024г..

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Въпросът за качеството на процесната Заповед като административен акт, подлежащ на съдебен контрол е разрешен с Определение №1029/10.02.2025г. на ВАС по адм. дело №515/2025г., което на основание чл.224 АПК е задължително за настоящата инстанция.

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице.

Съгласно чл.147 АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организацията, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. Според определението, дадено в §.1, т.2 от Допълнителните разпоредби (ДР) на АПК „организация“ е юридическо лице или сдружение на юридически или физически лица, което е организационно обособено въз основа на закон. В този смисъл, оспорваният представлява организация по смисъла на цитираната разпоредба, тъй като Сдружението „Гражданска инициатива за обществен и релсов транспорт“ е регистрирано по реда на чл.18 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) и е вписано в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Според чл.2, ал.1 ЗЮЛНЦ, юридическите лица с нестопанска цел могат свободно да определят целите си и да се самоопределят като организации за осъществяване на дейност в обществена или в частна полза. В случая, сдружението – жалбоподател се е определило като осъществяващо дейност в обществена полза, с предмет на дейност: защита на обществените интереси в сферата на транспорта, развитие на транспортните пазари, устойчиво развитие на транспортния сектор в страната, защита и подпомагане на инвестиции в транспортната инфраструктура, опазването на културното и индустриално наследство. Всички посочени обстоятелства са вписани в Устава на сдружението и в регистъра за юридическите лица с нестопанска цел по партидата на сдружението. В чл.6, ал.3 ЗЮЛНЦ е предвидено, че юридическите лица с нестопанска цел са носители на всички права и задължения, които не са свързани с естествените качества на физическите лица. Доколкото в случая не става въпрос за правоотношения, свързани с естествени качества на физическите лица, следва, че сдружението може да оспорва административни актове, с които се засягат права или законни интереси на сдружението, обосновани от неговите цели и предмета на дейност. Т. засягане следва да се приеме, че е налице и то е обусловено от предмета на оспорената заповед.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Според определението, дадено в чл.7 от Наредбата, линиите от вътрешния железопътен транспорт на ведомства, дружества или предприятия по смисъла на чл.2, т.3 ЗЖТ, които са предназначени за осъществяване на връзката с железопътни линии, включени в железопътната инфраструктура, са железопътни линии III категория. Тези линии се закриват от собствениците им след съгласуване с министъра на транспорта (чл.14, ал.1 от Наредбата). Национална компания "Железопътна инфраструктура" не е търговско дружество, а е държавно предприятие, създадено

по силата на закон предвид чл.62, ал.3 от Търговския закон (ТЗ) и чл.9, ал.1 ЗЖТ. Това е публична компания, предоставяща обществени услуги – основен управител на железопътната инфраструктура в страната, която управлява имуществото си - публична и частна държавна собственост (чл.9, ал.4 ЗЖТ). Предвид посочената нормативна уредба, съдебният състав приема, че волеизявлението на генералния директор на НКЖИ представлява едностранно властническо волеизявление, а процесната Заповед е издадена от компетентен орган и в кръга на правомощията му, установени в чл.20 ЗЖТ. Следователно не е налице отменително основание по чл.146, т.1 АПК.

На следващо място, административният акт е в предвидената от закона писмена форма и в него изрично са посочени правните основания за издаването му. Действително, необходима и задължителна част от съдържанието на един административен акт, съгласно нормата на чл.59, ал.2, т.4 АПК, са фактическите и правни основания за издаване на акта. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Съобразно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на Гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК), мотивите, обуславящи акта на административния орган, могат да бъдат изложени в отделен документ и в съпроводителното писмо по изпращане на преписката, като и в двата случая допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът и да организират защитата си по него. В случая, мотиви могат да се извлекат от документите, съпътстващи административната преписка. Към делото е приложен Доклад от генералния директор на ДП НЖКИ, за закриване и демонтиране на железопътна линия Захарна фабрика – Стан в участъка от гара „Захарна фабрика“ до [улица]/л.38-40/, който е изготвен във връзка именно с проведената процедура по издаване на процесната Заповед.

Неоснователно е и направеното възражение за неспазване на установената форма в нарушение на чл.59, ал.2, т.7 АПК. Практиката на ВАС приема, че липсата в акта на информацията, съдържаща се в посочената норма – указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, няма отношение към неговата законосъобразност. Според ТР №6/30.06.2025 на ВАС както липсата на указания, така и дадените непълни такива, се явяват предпоставка за удължаване на срока за оспорване по смисъла на чл.140, ал.1 АПК. Следователно не е налице отменително основание по чл.146, т.2 и чл.59, ал.1 и 2 АПК.

Съдът не намери нарушения, които да обуславят отмяна на административния акт за неспазване на административнопроизводствените правила (чл.146, т.3 АПК). В изпълнение на решения по т.1.І и по т.1.ІІ по Протокол №09-03/01.03.2024г. на УС на ДП НКЖИ, изразеното положително становище от Изпълнителна агенция „Железопътна инфраструктура и съгласуван Доклад от министъра на транспорта и съобщенията с рег. №10-22-370/26.03.2024г., административния орган е издал процесната Заповед при спазване на условията и реда за закриване на железопътни линии, посочени в раздел IV на специалното производство по Наредбата и ЗЖИ.

С оглед събраните доказателства по делото, съдът намира за неоснователно и оплакването на жалбоподателя за издаване на процесната Заповед в противоречие с материалноправните норми, действали към този момент. Генералният директор на ДП НКЖИ законосъобразно е разпоредил закриване на железопътна линия Захарна фабрика – Стан в участъка от гара „Захарна фабрика“ до [улица] съгласно приложимата нормативна уредба, закрепена в чл.20, ал.1, т.1 от ЗЖИ, вр. чл.14, ал.1 от Наредбата и съгласувания Доклад рег. №10-22-370/26.03.2024г. от министъра на транспорта и съобщенията.

Административният акт трябва да има същата цел, каквато има нормативният акт, в изпълнение и въз основа на който се издава административният акт. Съгласно чл.1 ЗЖИ, този закон определя

условията и реда за изграждане, поддържане, развитие и експлоатация на железопътната инфраструктура, а с чл.1 от Наредбата се определят категориите на железопътните линии, включени в железопътната инфраструктура на РБългария; номерацията на железопътните линии в РБългария и условията и редът за закриване на отделни железопътни линии или участъци от линии. Ето защо, настоящия съдебен състав счита, че не е нарушен и принципът за съразмерност, установен в чл.6 АПК и правата жалбоподателя не са засегнати в по-голяма степен от необходимото с оглед на което целта, която законът преследва е постигната.

По изложените доводи съдът, в решаващия си Тричленен състав приема, че Заповед №З-666/01.04.2024г. на генералния директор на НКЖИ е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Защитата на ответника е осъществена от юрисконсулт, чието възнаграждение, предвид обема и качеството на реално осъществената защита, както и фактическата и правна сложност на делото, съдът определя в размер на 200 (двеста) лева, равняващи се на EUR 102,26 (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), съгласно чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащане на правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.184 АПК, Административен съд София - град, III^{-ти} Тричленен състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на СДРУЖЕНИЕ „ГРАЖДАНСКА ИНИЦИАТИВА ЗА ОБЩЕСТВЕН И РЕЛСОВ ТРАНСПОРТ“, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №З-666/01.04.2024г. на генералния директор на Държавно предприятие Национална компания „Железопътна инфраструктура“.

ОСЪЖДА Сдружение „Гражданска инициатива за обществен и релсов транспорт“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавно предприятие Национална компания „Железопътна инфраструктура“, ЕИК 130823243, сумата EUR 102,26 (сто и две евро и двадесет и шест евроцента) – разноски по адм. дело №5694/2024г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.